



*В мамі є не тільки я,
А ще й іграшка моя.
— Обережним будь із ним,
Із ведмедиком м'яким,
Не товстий, як всі ведмеді —
Він — тендітний, зветься Тедді.
Крутяться у нього лапи —
Вже маленький почалапав...
Що він хоче — все збагну.
Очі кріплені вручну,
Шерсть під ними я тонюю...
— Я, матусю, не ревную,*

*Тільки хочу я спитати:
І для мене вибирати
Ти могла і очі, й ніс?..
— Ні, лелека все приніс!..
Та могла я вибирати,
По секрету, твого тата...
Схожий видався на нього!
...А ведмедика малого
З дорогим козячим ворсом,
Коли станеш ти дорослим,
Мов дитину, бережи!!!
Захищай, люби, дружи!*

З поеми Богдани Бойко
«Синочок і Тедді»





Ласкаво просимо до Країни ведмежат



Плюшевий ведмедик, або Тедді – одна з найпопулярніших та найулюбленіших іграшок усіх дітей і навіть дорослих світу. Назва «Тедді» походить від скороченого імені американського президента Теодора Рузвельта. А походження у ведмедика німецьке.



Маля не хоче спати! Оксана Скляренко

Було це наприкінці жовтня 1902 року. У німецькому місті Гейгені (Giengen) мешкав Ріхард Штайф — дизайнер іграшок, який працював у сімейній фірмі, заснованою його тіточкою Маргарет Штайф. Одного разу Ріхард пішов до заїжджого цирку й побачив там групу дресированих ведмедів. Вони й наштотували йому на блискучу ідею. Ріхард придумав ведмедя – іграшку, що за своєю будовою була схожа на ляльку. Він стояв прямо, лапи й голова в нього вільно рухалися. Звичайно, іграшкові ведмеді існували й раніше, причому часто їх виготовляли зі справжнього хутра. Однак всі вони були копіями лісових жителів і стояли на чотирьох лапах, а ведмідь Штайфа повинен був стояти на задніх, як цирковий. Ріхард постійно удосконалював свого ведмедика, зробив його мордочку більш привабливою. І це вплинуло на дизайн іграшкових ведмедів протягом багатьох років.





Особливості тедді-технології

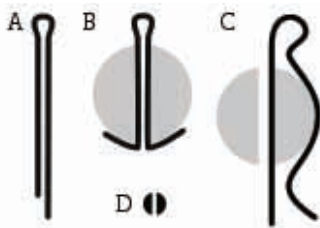
Тедді — іграшка, виготовлена за спеціальною технологією з високоякісних матеріалів. Зазвичай такого ведмедика шують із *мохеру* — штучного хутра з натуральними волокнами з ангорської кози. Основа хутра має спеціальне просочення. Очі використовують переважно з зіницями (їх можна придбати у спеціалізованих магазинах). Якісні матеріали плюс ручна робота, виконання художником задуманого образу — головні критерії виготовлення такої іграшки. Справжній тедді складається від 19 до 23 деталей.

Голова, руки, ноги кріпляться на шпільнтах або звичайних болтах, що продаються у будівельних магазинах, вони дозволяють їх обертати на 360 градусів.





Три ведмеді



Шплінт – металеве кріплення у вигляді стержня.

Шплінтоверт – інструмент для закручування шплінтів.

Диски – кругла деталь з отвором для шплінта.

При наповненні використовують синтепон, тирсу.





Синтепон – легкий штучний матеріал, що зберігає свою м'якість і пружність (мал. 1).

Наповнення здійснюють дуже щільно до твердості. Інколи додають гранулят.



Мал. 1



Мал. 2

Гранулят – це дрібні скляні кульки, які роблять іграшку стійкою; його можна замінити бісером (мал. 2).

Є ще пластиковий гранулят для іграшок – можна знайти у спеціалізованих магазинах (мал. 3).

Тирса – м'яка стружка з дерева (мал. 4).

У нас таку можна придбати у магазинах «Все для тварин», її часто використовують для будиночків декоративних кроликів чи хом'ячків. У цій книзі я вперше пропоную *технологію наповнення іграшки*



Мал. 3



Мал. 4

тьома компонентами одночасно (див. с. 23).

Незважаючи на таку кількість правил, тедді все ж таки залишається іграшкою, яку ще можна назвати художньою авторською іграшкою.

Отже, **художня авторська іграшка** – це іграшка, створена художником з моменту конструювання викрійки. Авторські іграшкові ведмеді виготовляються в одному екземплярі (тоді їхня цінність зростає), а можуть випускатись і тиражем. Спеціальні матеріали та технології для виготовлення ведмедиків роблять їх довговічними.

У 2003 р. виповнилось 100 років з початку масового випуску плюшевих ведмедів. Перша книга казок про пригоди плюшевого ведмедика, автором якої була письменниця Еліс Скотт, вийшла





друком 1907 р. у США. З того часу в різних країнах світу надруковано близько 400 книжок різноманітних авторів, у яких головним героєм був плюшевий ведмедик. Найбільш відомим та улюбленим серед них є Вінні-Пух Алана Мілна.

Звичайне штучне хутро, що виготовляється зі штучних волокон і яке можна придбати у будь-якому магазині тканин, може стати заміником мохеру, про який ми вже говорили. Ведмедик-садівник, наприклад, виготовлений з такого хутра.

До того ж оксамит, оксамитовий шовк, бабусин плюш, льон, домоткане полотно – доступні й гарні тканини для виготовлення ведмеда. Замість шплінтового кріплення можна використати мотузяний шарнір (див. розділ *Кріплення деталей*). Замість пластикових очей можемо дати ґудзики, намистини. Особливо гарно виглядають мініатюрні ведмедики із очима-бісеринками.

Для того, щоб мордочка іграшки була більш привабливою, тонуємо її за допомогою текстильних фарб та синтетичної щітки (див. схему *Тонування очей*). Для цього у невеликій кількості води розводимо фарбу і за допомогою синтетичної щітки проводимо навколо очей. Для мініатюри краще використовувати олійну фарбу або сухі тіні для повік.

Після виготовлення іграшки можна приступати до пошиття одягу. Ми пропонуємо одягнути ведмедика в український традиційний стрій. Для цього у книзі подано крій чоловічого та жіночого вбрання, зразки головних уборів, схеми вишивки та мережки – традиційні способи декорування одягу.

Для мене найулюбленішим етапом є конструювання викрійок. Поява кожної іграшки – це завжди несподіванка. Навіть за однією і тією ж викрійкою неможливо створити дві однаковісінькі моделі ручної роботи.

Шийте та отримуйте задоволення!





Матеріали та інструменти ДЛЯ ПОШИТТЯ ВЕДМЕДІВ

1. Лекала (викрійка з урахуванням припусків на шви).
2. Штучне хутро, льон, фланель, ситець, оксамит – тканини для пошиття ведмедів.
3. Клаптики тканини для пошиття одягу ведмедикам.
4. Синтепон чи синтепух для набивання деталей ведмедика.
5. Диски.
6. Шплінти металеві.
7. Гранулят скляний.
8. Гранулят пластиковий.
9. Тирса.
10. Очі-гудзики або намистини чорного кольору.
11. Муліне для вишивання носа (наприклад, муліне, ірис), нитки для шиття.
12. Мереживо, тасьма для оздоблення одягу.
13. Нитки надміцні.

